

Boikot

June Fernández

KAZETARIA
@marikazetari

Badirudi Jorge Cremadesek Bilboko Campos Elíseos antzokian aurkeztuko zuen emanaldia bertan behera uztea lortu dutela hainbat talde feministak. Udalarekin bildu ondoren, antzokiak iragarri du ikuskizunak atzeratuko direla. Argudio ofiziala: “Konpromiso profesionalak”. Udalak poza adierazi du, emanaldiak bere berdintasun politikaren kontra egiten duelako.

Cremadesen bideoek estereotipo sexistak elikatzen dituzte eta bortxaketaren kultura sustatzen dute, esaterako mozkortuta dagoen neska batekin apropos ligatzen duelako. *El Español* egunkarian agertutako elkarrizketa batean hauxe esan zuen: “Gizonek emakumeek baino bortxaketa gehiago pairatzen dute, baina horri buruz ez da hitz egiten”. Albiste hori publikatu ondoren, Elxeko Udalak umoregilearen emanaldia bertan behera utzi zuen.

Egoera hau ezaguna da Campos Antzokian. Iaz, Wismichu youtuberren ikuskizuna bertan behera utzi zuten bere umorea iraingarria delako eta antzeko presio kanpaina baten ondorioz.

Nire iritzia? Ba iritzia baino, hamai-ka zalantza. Alde batetik, testuinguru larri honetan (Espainiako Estatuan lau egunean bost hilketak matxista zenbatu dira) feministen eskaera ulertzen dut. Eta pentsa genezake umoregileak kontratuak galtzen baditu, agian diskurtsoz aldatzera behartuta sentituko dela. Bestetik, ez dezagun ahaztu hain ospetsu bilakatu dela hain zuzen ere umore sexista egiten duelako.

Bai, egia da Cremades eta Wismichuk gaztetxoaren artean daukaten eragina eta arrakasta kezkarria dela. Baina zein da egoera horri aurre egiteko bide eraginkorra? Wismichuren iskanbilaren ondoren, hainbat neskak esan zidaten feministekin oso amorratuta zeudela, gure errua izan zelako euren idoloa ezagutu

Bai, egia da Cremades eta Wismichuk gaztetxoaren artean daukaten eragina eta arrakasta kezkarria dela. Baina zein da egoera horri aurre egiteko bide eraginkorra? Wismichuren iskanbilaren ondoren, hainbat neskak esan zidaten feministekin oso amorratuta zeudela, gure errua izan zelako euren idoloa ezagutu gabe geratu izana

gabe geratu izana. Badakit mugimendu feministak erradikala izan behar duela, baina gazteen idoloen kontra pertsonalki egiteko estrategia ez dut oso garbi ikusten. Maluma erregetoi abeslariaren kasuan beste horrenbeste. Nire ustez, Maluma, Cremades eta Wismichu ez dira arazo, sintoma baino, matxismoa gure kulturaren artean errotua izatearen hiru adierazle. Euren ahotsak isilarazten baditugu, azaleko adierazpenak besterik ez ditugu isilduko. Nik nahiago dut euren bideoak eta kantak espiritu kritikoa pizteko erabiltzea, zein mezu hedatzen dituzten hausnartzeko eta diskurtso alternatiboak bilatzeko. Cremadesen polemikak bortxaketaren kulturari buruz sentikortzeko balio badu, hori gauza ona da. Baina gogora dezagun bera ez dela ideologo bat, baizik eta mutil koadrila gehienetan entzuten diren txantxak errepikatzen dituen norbait.

Azken kezka bat daukat. Gogoratu Mozal Legea. Gogoratu titiriteroen antzerkia. Gogoratu Guillermo Zapataren dimisioa. Testuinguru honetan ez al dugu tentuz pentsatu behar diskurtso iraingarrien kontra nola egin? Komiko batek “indarkeria matxistaren apologia” egiten duela esatea ez al da “terrorismoaren apologia” kontzeptuaren ildo jarraitzea? Bai, argi daukat ez dela gauza berbera, “terrorismo matxista” bizi-bizirik dagoelako eta bestea kriminalizazio estrategia delako. Baina nola azaldu hori gazteei? Nork erabakitzen du zein umore den zilegi? *Soy una pringada* youtuberrak gizon heterosexualek nazka sentiarazten diotela esaten du. Nola azaldu hori ez dela iraingarria?

Charlie Hebdo-ren kontrako atentatuaren testuinguruan Pablo Pérez Navarrok *Pikara*-n idatzitakoak konbentzitu ninduen: “Adierazpen askatasuna eskubide oso mehea da ez badu biraorako eskubidea onartzen”. ■